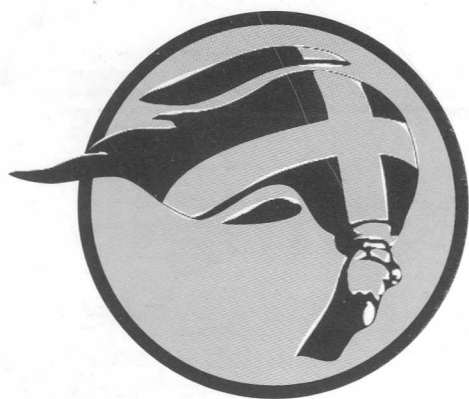

SD Bulletinen

Nationalismens enda månadstidning!

Årgång: 15
Nummer: 109

Aug-Sep-Okt 2002

Medlemstidning för
Sverigedemokraterna

Signerat:

- om känslan
av en unik till-
fredsställelse

Samtal med:

- SD Kurirens
Richard
Jomshof

Aktuellt:

- SD i
kyrkomötet

Aktuellt:

- valanalys
parti för parti

1%-muren är riven!

Läs om succévalet:

- 76.300 röster i riksdagsvalet
- Intåg i 27 nya kommuner
- 50 mandat landet över

Sveriges snabbast växande parti!

isikter

TACK!

Sverigedemokraternas riksorganisationsstyrelse för verksamhetsåret 2002/03 vill rikta ett hjärtligt tack till alla våra medlemmar.

Under denna valrörelse har ni ställt upp på ett fantastiskt sätt för den nationalistiska saken i Sverige. Vissa har delat flygblad, vissa har kandiderat för partiet, andra har skrivit insändare. Några har värvat väljare medan ytterligare andra har skänkt partiet pengar. Vissa har gjort flera av sakerna.

Oavsett vad just Du har gjort för Sverigedemokraterna är vi dig evigt tack-samma.

Tack vare era heroiska insatser ligger nu vägen öppen till riksdagen. Ni är en stolthet för vårt land!

**SD:s partistyrelse
via partisekreterare Jimmy Windeskog**

SD Bulletinen
är Sverigedemokraternas informationsbrev till partiets medlemmar.
SD Bulletinen
utkommer till samtliga medlemmar
12 gånger per år.
SD Bulletinen
strävar efter att ge en allmän bild av partiet och dess verksamhet, men allt som skrivs i *SD Bulletinen* behöver inte överensstämma med partiets hållning.
Ansvarig utgivare:
Mikael Jansson
Redaktör:
Jimmy Windeskog
(jimmy.windeskog@sverigedemokraterna.se)
Skribenter:
Camilla Andersson
Gorm Lind
Ingemar Brelid
Utformning
Ask Foto & Media
**Sverigedemokraterna/
SD Bulletinen**
Box 200 85
104 60 Stockholm
Tel: 08-641 20 11
Pg: 23 45 65-0
Valfond: 629 32 70-2

www.

sverigedemokraterna

.se

SD Bulletinen tar tacksamt emot alla former av bidrag till vår publikation. Artiklar, bilder, teckningar, aktivistrapporter, debattinlägg, dikter etc.
bulletinen@sverigedemokraterna.se

Om Bulletinen

Vi ber om ursäkt för att augusti/septemberbulletinen lyste med sin frånvaro. Numret låg färdigskrivet men tyvärr hade partiet inga möjligheter att trycka upp den och skicka ut den till er medlemmar då valet, givetvis, prioriterades.

Skulle det vara så att du vet att du inte har fått alla nummer av *SD Bulletinen*, ring då SD:s kassör Arnold Boström på 08-97 37 90 så löser sig detta snabbt och smidigt.

Redaktionellt:

Signerat Redaktören

Efter kyrkovalet i fjol så konstaterade SD Bulletinen att detta var Sverigedemokraternas första riktigt lyckade val. Men så skulle man ju se valet för vad det var också; en repetition av tveksam substans för förverkligandet av vår politik. Nu däremot, nu kan vi utan problem säga att vi etablerat SD i den svenska politiken en gång för alla.

50 mandat i 30 olika kommuner är inget annat än en sensation med tanke på vilka förutsättningar vi haft i detta val, inte minst med tanke på hur vi behandlats i media. Nu fick vi 1.44% i riksdagsvalet vilket inte bara ger gratis valsedlar i nästa val, det innebär också att våra valsedlar distribueras till samtliga post- och valkontor. Allt detta gör att vi nu ligger i samma läge som miljöpartiet och kristdemokraterna innan de stolt vandrade in i riksdagen. Nu ligger det inom räckhåll, nu är det en tragedi om vi missar riksdagen 2006.

50 mandat i jämförelse med de 8 vi tog 1998 ger oss också helt andra förutsättningar än vad vi hade under den senaste mandatperioden på det politiska planet. Redan nu pågår det förberedelser för november månad då våra nyvalda represen-

tanter tar plats i fullmäktige landet över. Det hela kommer att bli intressant vill jag lova, inte minst genom att vi har en vågmästarroll i flera kommuner.

Vi nationalister kan se tillbaka på årets valrörelse med välbehag och tillfredsställelse. Nästan 15 års hårt arbete har nu börjat ge märkbara resultat. Nu kan vi vänta in vår 15-årsjubileumsfest med välbehag.

Men ser vi tillbaka på valrörelsen så måste en rad frågor ställas. Hur kommer det sig till exempel att vi tar så mycket fler lokalröster än riksdagsröster i kommuner där vi arbetat i fullmäktige? Kanske vi här framstår som mer lokala alternativ istället för det riksdagsalternativ vi vill utgöra? I sådana fall måste vi verkligen se över vår lokalpropaganda där vi redan etablerat oss.

Sedan måste vi definitivt fundera över hur vi kan påverka lagstiftningen kring själva valet. Bristerna som finns i dag är inte acceptabla. Tyvärr lär väl dock alla förändringar i vallagen gynna de stora partierna, vilka redan i dag gynnas kraftigt.

Men i ett hänseende är vi också valets stora förlorare.

Tvärtemot vad många tror så förlorar vi på ett lågt valdeltagande. Soffliggarna har redan vänt riksdagspartierna

ryggen, och det med all rätt. Men vi har inte lyckats fånga upp dessa röster av någon anledning, och detta tål att analyseras, inte minst med tanke på det EU-val som snart stundar. Vi måste bli bättre på att fånga upp dessa röster.

Om vi lyckas upplysa soffliggarna att om man inte röstar, så är det ett stöd till de stora partierna, och till den politik som förs.

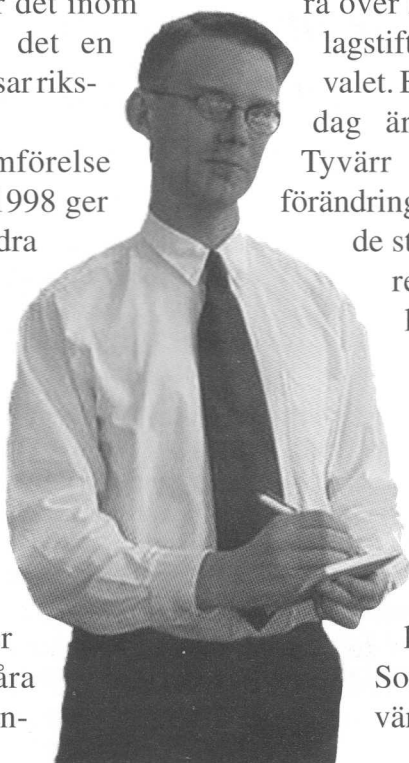
Den gamla "proggdrottningen" Marie Bergman uttryckte sig klart om detta redan på 70-talet. Hennes visdomsord står sig än idag, trots att hennes egna politiska hemvist får jubla för varje promille man uppnår i val.

"Inte ger man fan i politiken, för att man är konventionell

Ingen kommer undan politiken, för att man är så fin och snäll

Inte ger man fan i polemiken, fast man blir trött varenda kväll"

Ger man fan i politiken så ger man också fan i sin egen framtid!

Jimmy Windeskog skriver kontinuerligt krönikor om politiken i hans hemstad Trollhättan, på SD Trollhättans hemsida. Dessa finns (med mycket annat) på www.sverigedemokraterna.se/trollhattan

SD i fullmäktige ger mersmak

Precis som de tidigare valen har visat så ger SD:s närvaro i kommunfullmäktige väljarna mersmak. Efter att ha tittat på de kommuner där SD var representerade under mandatperioden 1998 till 2002 så är den slutsatsen glasklar.

SDU:s ordförande Jimmie Åkesson var Sölvesborgs kommunfullmäktiges flitigaste motionär, detta kände väljarna till och gav SD utökat förtroende i kommunen. Från att ha fått 1.76 % 1998 ökade man i år till 3.3 % och vi fick därmed 2 mandat istället för det enda från -98.

- Nu tar vi riksdagen i nästa val, jublade en glad Jimmie Åkesson från valvakan i Helsingborg.

Också i Höör, kommunen som troget givet SD mandat ända sedan 1991, kunde man glädjas då valresultatet presenterades; man utökade där sina två mandat till tre mandat detta år då man ökade från 5.1 % till 6.1 %. Höörs ställning som en av SD:s viktigaste kommuner kvarstår alltså.

Även i Trollhättan ökade stödet för partiet, med hela 50 % upp till 4.5 %, efter fyra år med SD i fullmäktige.

- Även om vi är besvikna för att vi inte utökade våra två mandat så är det skönt att vi får ökat förtroende av väljarna, våra två mandat känns mycket starkare nu säger Gorm Lind som gör debut som fullmäktigeledamot.

I Dals Ed ställde SD inte upp detta val, några slutsatser går därför inte att dra där. I Haninge övertogs våra två mandat av ett litet extremistparti, men detta eftersom SD inte bedrivit någon fullskalig valkampanj i kommunen. Detta visar på att väljarna är nöjda med vad SD utträttat i fullmäktige, hade SD bedrivit en valkampanj hade man med all säkerhet inte bara behållit sina mandat utan utökat dessa ytterligare - här gjordes en grov felprioritering. De som drabbas mest i detta fall är dock inte SD utan väljarna, tyvärr.

Camilla Andersson

Flera debatter inför valet

Även om Lars Lejionborg fick kalla fötter när han utmanat Sten Andersson på debatt så var det flera som faktiskt vågade ta debatten med SD under valkampanjen. Framför allt var det folkpartiet som vågade möta oss.

SDU:s ombudsman Mattias Karlsson fick inför hundratals åhörare möta folkpartiets kandidat Gunnar Nordmark i en väldigt lyckad debatt. Mattias Karlsson visade tydligt vilket framtidslofte han är för partiet och var naturligtvis glad efteråt.

-Jag måste också erkänna att jag blev lite förvånad över att jag, som helt oerfaren debattör, fick den garvade politikern Nordmark att erkänna att Folkpartiet är ett extremistiskt parti och jag tror han förlorade mycket på att inte ta avstånd från ledande folkpartisters uttalanden om att avskaffa Sverige som nation och att vi bör ta hit 50 miljoner invandrare de närmaste decennierna, säger Karlsson.

Även i Skutskär i Älvkarleby var det folkpartiet som tog initiativ till debatt. I centrum innan debatten stod dock syndikalisterna då de handgripligen försökte hindra intresserade människor att ta sig in i lokalen och lyssna på debatten. Debatten blev dock av och blev en klar seger för SD:s Joakim Larsson mot folkpartisten Erik Ullenhag, så klar att SD efter valet tog sig in i Älvkarlebys fullmäktige.

I Trollhättan hölls det en paneldebatt inför Nils Ericsson gymnasiet 1.200 elever. Samtliga åtta partier i fullmäktige var inbjudna, men bara sju deltog. Ung Vänsters Rossana Valeria, som fick en riksdagsplats efter valet, lämnade lokalen då hon förstod att även SD var inbjudna till publikens applåder. Men både kommunalrådet Gert-Inge Andersson (s) och oppositionsrådet Peter Hemlin (m) samt de andra stannade kvar och bjöd på en underhållande debatt.

- Klart att Valeria lämnade lokalen, hon har mött mig i debatter förut. Det var oerhört roligt att få möta kommunalrådet i debatt och se att inte heller han klarar sig speciellt bra i en debatt mot SD, säger Jimmy Windeskog som representerade partiet i paneldebatten och efter valet kom in i Trollhättans fullmäktige.

Slutsatsen är att SD växer sig starka i kommuner där vi får möjlighet att debattera med våra motståndare. Det är ett bra betyg åt våra debattörer och våra politiska idéer.

Camilla Andersson

Skolvalet

Liksom i vårens Ungt Val gjorde SD ett framgångsrikt skolval under hösten. Gymnasie- och högstadieskolor som själva anmälde sig deltog denna gång. Sammanlagt röstade över 250.000 skolungdomar.

SD fick 2.4 % av dessa röster, men det var på långt ifrån alla skolor det ens gick att rösta på SD, och på många platser fick SD inte lägga ut valsedlar.

- Efter valet fick jag reda på att skolorna i Trollhättan begärt in valsedlar och information från alla partier utom oss, rapporterar Jimmy Windeskog från Trollhättan. Men på andra platser gick det bra att få ut valsedlar, till exempel i Gävle.

- Här ligger vi på ett snitt på 8 % i skolorna, berättar SDU:s Markus Frisk.

Om man bara räknar gymnasieskolor fick SD 3.5 % gentemot 3.8 % i Ungt Val. Det är dock rimligt att antaga att SD:s siffra i detta val hade vuxit tydligt om man kunnat delta på samma villkor som de andra partierna, eller om röstningen skett på samma sätt som i Ungt Val.

Vad Kalle Anka Partiet fick denna gång har inte gått att utläsa av den information SD Bulletinens redaktion fått sig tillhanda.

Camilla Andersson

Smutsigt värre i valet

Ju mer framgångsrikt SD och SDU:are arbetade i valkampanjen, desto smutsigare blev våra motståndares försök att stoppa oss. Det som väckt mest uppmärksamhet är störningarna kring torgmötena, inte minst de som Blågula Frågor med riksdagskandidaten Jan Milld i täten höll i Stockholm. Som mest samlades över 300 antidemokrater som till sist fick bussas ut ur centrum av polisen. Även i Örebro, Värmland och i viss mån Skåne rapporteras det om större störningar. Dock klarade sig torgmötesturnén på Västkusten utan några incidenter.

På västkusten hettade det istället till när det stod klart att SD av kommunen bjudits in för att närvara på den traditionella valutställningen på Göteborgs bibliotek. Det skedde faktiskt redan förra valet, men då ställdes utställningen in en timme innan den öppnades på grund av ett bombhot. Denna gång försökte extremisterna störa på annat sätt, bland annat krossades de stora fönsterrutorna till lokalen, och folk inne i lokalen både hotades och attackerades av vänsterextremister. Allt som allt fick utställningen stänga fyra gånger, men man höll i alla fall stånd och hade öppet till fredagen innan valet. Detta gjorde att SD fick möta många nya människor och fick förse dem med information. - Det hela var oerhört lyckat, jag tror att vi kan ha fått så mycket som 1.000 nya röster till oss i Göteborgsområdet, säger Michael Andersson som var en av dem som arbetade vid SD:s bokbord.

Under den sista veckan inför valet så hackades SD:s hemsida på Internet. Detta ledde till att den helt fick stängas under en period. Oerhört olyckligt naturligtvis då hemsidan under denna period hade över 5.000 besökare per dag. Den var dock snabbt uppe igen. Dagen

efter valet slog vi förresten besöksrekord på hemsidan, mer än 13.000 ville denna dag veta mer om SD.

Under den sista veckan utsattes även vårt rikskansli för omfattande sabotage då telefonledningarna klipptes av och vi under ett par timmar inte kunde ta emot beställningar av valsedlar. Det kan ha missats rätt många under denna tid då kansliets två telefoner ständigt ringde. Denna gång tror vi dock inte brottslingarna kom ur vänsterextremisternas led.

Det som hade störst inverkan på valresultatet var dock stölden av våra valsedlar, som ägde rum över hela landet. Hela den politiska skalan, från kommunister till nazister och allt där emellan, samt till och med människor som påstod sig vara nationalister, hjälpte glatt varandra i försöket att stoppa deras största fiende - Sverigedemokraterna. Postpersonal och valförrättare har låtsats att inte se, och i en del fall till och med själva hjälpt till. Man kan bara spekulera i hur många röster vi tappade på detta, men att det rör sig om 10.000-tals torde det inte råda något tvivel om.

SD kommer under den kommande mandatperioden, utifrån sina förutsättningar, försöka göra vad vi kan för att få till en ändring i valla-gen som ser till att detta inte kan ske 2006. Om detta inte går måste vi kräva valövervakare, om inte från Förenta Nationerna så av andra regeringar eller församlingar.

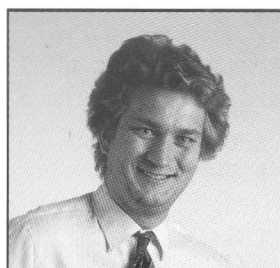
Jimmy Windeskog

Kommunresultat

Här presenterar SD Bulletinen resultat från de 30 kommuner som vi lyckades att ta mandat i. I nästa nummer återkommer vi med en fullständig redogörelse om valet.

Kommun	Procent	Röster	Mandat
1. Kävlinge	9.0 % (+9.0)	1.367	4 (+4)
2. Landskrona	8.7 % (+8.7)	1.898	4 (+4)
3. Höör	6.1 % (+1.0)	487	3 (+1)
4. Svalöv	4.7 % (+4.7)	348	2 (+2)
5. Trollhättan	4.5 % (+1.5)	1.409	2 (±0)
6. Svedala	4.5 % (+4.5)	495	2 (+2)
7. Trelleborg	4.4 % (+4.4)	1.009	2 (+2)
8. Helsingborg	4.3 % (+4.3)	2.991	3 (+3)
9. Eslöv	3.9 % (+3.9)	643	2 (+2)
10. Malmö	3.7 % (+3.0)	5.578	2 (+2)
11. Skurup	3.5 % (+3.5)	283	1 (+1)
12. Karlskrona	3.3 % (+3.3)	1.336	3 (+3)
13. Sölvesborg	3.3 % (+1.6)	339	2 (+1)
14. Älvkarleby	3.2 % (+2.7)	173	1 (+1)
15. Orsa	3.0 % (+3.0)	121	1 (+1)
16. Mölndal	2.6 % (+2.6)	895	2 (+2)
17. Ronneby	2.6 % (+2.6)	480	1 (+1)
18. Sunne	2.3 % (+2.3)	193	1 (+1)
19. Höganäs	2.2 % (+2.2)	327	1 (+1)
20. Hallstahammar	2.2 % (+2.2)	187	1 (+1)

21. Askersund	2.1 % (2.1)	152	1 (+1)
22. Forshaga	1.9 % (+1.9)	130	1 (+1)
23. Ystad	1.8 % (+1.0)	300	1 (+1)
24. Lomma	1.8 % (+1.8)	215	1 (+1)
25. Arvika	1.7 % (+1.7)	259	1 (+1)
26. Nynäshamn	1.6 % (+1.6)	235	1 (+1)
27. Kristinehamn	1.4 % (+1.4)	216	1 (+1)
28. Simrishamn	1.4 % (+1.4)	168	1 (+1)
29. Timrå	1.4 % (+1.4)	151	1 (+1)
30. Burlöv	(valsamverkan med Burlös Vål)	1	(+1)

Gorm Lind,
nyinvald i Trollhättan.

Michael Andersson,
nyinvald i Mölndal.

Kvarlevande citat från valrörelsen

"Det finns så mycket sjuka åsikter så vi tyckte att det behövdes."

Mikael Jansson om det faktum att SD Örebro färglade en ambulans med facklan och partinamnet och använde denna i valet.

"Varför bryr ni er nu när ni aldrig gjort det tidigare? Vill ni veta vad vi tycker så får ni väl komma på kommunfullmäktigemötena."

SD Mölndals nyinvalde kommunfullmäktigeledamot Michael Andersson till Göteborgsposten dagen efter valet.

"Att rösta på något annat än Sverigedemokraterna är som att ha sex med sin syster, det är klart det går men man vet ju att det är fel!"

SD Göteborgs Patrik Lindgren.

"Vi tar debatten mot Sverigedemokraterna!"

Folkpartiets Lars Lejionborg på deras valupptakt på Marstrand. Det var väl lite mycket sagt va?

"Nationaldemokraterna har idag ungefär en på hundra röster om det vore val. Det är en fullt möjlig uppskattning att inom ett fåtal år kan Nationaldemokraterna ha en majoritet av rösterna i ett riksdagsval."

Sektpartiet Nationaldemokraterna funderar om framtiden på sin hemsida.

"Detta blir Sverigedemokraternas Waterloo!"

Bokförlaget Ordfront i samband med att de släppte boken "Sverigedemokraterna - den nationella rörelsen". Hur är det med spåkulan egentligen?

"Det är en mycket tråkig utveckling för demokratin att väljarna röstat på ett parti som är rättshaveristiskt, rasistiskt, konspirationsteoretiskt och antidemokratiskt."

Expos Stieg Larsson till Aftonbladet om valresultatet. Anar vi en viss besvikelse manne?

"Sverigedemokraterna är Europas sämsta högerextremister."

Sagt av TV-programmet Tredje Statsmakten. Kan detta ha något att göra med att vi inte är högerextremister?

"Är det aktuellt för dig att ställa upp och möta Sverigedemokraterna i offentliga sammanhang?"

- Nej."

Göteborgs kommunalråd i Göteborgsposten efter valet. Varför är han politiker när han inte vill bemöta sina motståndare?

"Så det här fallet är problematiskt för oss. Frågan måste ytterst hanteras lokalt".

Socialdemokraternas partisekreterare Lars Sjernqvist när de visar sig att socialdemokraternas lokalordförande är gift med Björn Lennartsson som kommit in för SD i Askersunds kommunfullmäktige.

Även Partiet i boken 1984 krävde att få godkänna äktenskap mellan kvinna och man.

"Nej, det är inte jag. Jag vet inte vem det är."

Socialdemokratiskt kommunalråd efter att han blivit smygfilmad när han sagt "rasistiska" kommentarer i Uppdrag Granskning.

Riksdagsvalet

Område	År 1998	År 2002
Hela riket:	19.624	76.300
Blekinge län	1.209	2.634
Dalarnas län	596	2.238
Gotlands län	122	209
Gävleborgs län	364	1.704
Hallands län	556	1.759
Jämtlands län	54	209
Jönköpings län	426	1.994
Kalmar län	163	1.157
Kronobergs län	190	1.808
Norrbottnens län	110	424

Område	År 1998	År 2002
Skåne län	4.602	24.232
Stockholms län	4.490	11.091
Södermanlands län	383	1.478
Uppsala län	898	2.423
Värmlands län	371	2.268
Västerbottens län	143	540
Västernorrlands län	277	1.269
Västmanlands län	403	1.690
Västra Götalands län	2.478	12.592
Örebro län	736	2.859
Östergötlands län	572	2.157

SD i kyrkomötet

Som läsaren kanske minns, fick SD två mandat i Kyrkomötet vid kyrkovalet 2001. Nu, vecka 38, har Kyrkomötet äntligen haft sin första sammankomst, och de två Sverigedemokratiska representanterna, Torbjörn Kastell och jag, Eva Nyman, fanns förstås på plats i sammanträdeslokalen, Universitetshuset Uppsala. Vi upplevde en intressant vecka och är nu några erfarenheter rikare.

Till en början tyckte Torbjörn och jag att vi blev väl bemötta, ungefär på samma sätt som vilket annat litet parti som helst. De övriga ledamöterna uppförde sig vänligt, och det fanns inget för oss att klaga på, utom möjligen att vi kände oss som en droppe i det stora folkhavet. Vi tänkte att man kanske helt enkelt ville göra så litet väsen som möjligt av Torbjörn och mig. Detta hade säkert varit en klok strategi, om man velat att SD inte skulle märkas vid Kyrkomötet.... som ändrade sig. På Kyrkomötets andra dag ändrade sig dock allt. Då fördelades utskottsplatserna, och SD hölls som enda parti helt utanför. Vi fick inte en ersättningsplats ens. Alla andra partier blev tillgodosedda - även småpartier med bara ett mandat. Det var en tydlig prickning av oss Sverigedemokrater. Omsvängningen kom överraskande, eftersom man sagt oss att det var praxis att alla ledamöter bereddes plats i något utskott, som ordinarie ledamöter eller som ersättare med närvaro- och yttranderätt.

Nu var det en till som inte fick vara med och leka: Nils-Arne Rehnström, stridbar kyrkoherde från Norrbotten, skulle inte heller få någon utskottsplats. Rehnström är vald för Vänsterpartiet, men hans tre kamrater har mobbat ut honom på grund av hans »konservativa», det vill säga bibeltrogna, åsikter. Rehnström anser t.ex. att äktenskapet är avsett att vara mellan kvinna och man, en ifrågasatt uppfattning numera, även inom kyrkan. Rehnström gick upp i talarstolen och talade för sin sak och bad om att åtminstone få närvara i det utskott där de flesta av hans motioner skulle behandlas. Men det hjälpte inte. Kyrkomötets majoritet gav honom inte ens denna närvarorätt. Tänk bara: att inte ens få sitta som ett stumt vittne till den »demokratiska processen»! Naturligtvis röstade Torbjörn och jag för Rehnström.

Vi försökte få vara med. Själv var jag också uppe i talarstolen och försökte plädera för att också Torbjörn och jag skulle få närvarorätt, åtminstone, i ett utskott. Men det var ännu färre som stödde oss i den påföljande omröstningen - jag räknade hastigt till 20-25 personer, fördelade på de flesta partier. Stor heder åt dessa som klarade av grupptricket och vågade stå upp för demokratin! Turerna kring Nils-Arne Rehnström, Torbjörn och mig blev både långa och förvirrade, och partigrupperna fick dra sig tillbaka »för överläggning» så att ingen skulle »rösta fel» - sådant hade ju lätt kunnat hända om ledamöterna följt stundens ingivelse.

Förmodligen sinkades Kyrkomötets förhandlingar ungefär en timme av bråket. Resultatet blev att Kyrkomötet med sin klantiga hantering av oss tre dissidenter gav oss en väldig uppmärksamhet. Dagen efter skrev både liberala Upsala Nya

Tidning och Pingströrelsens tidning Dagen kritiskt om saken.

Tyvärr har Kyrkomötet alldeles i onödan skaffat sig en hel del negativ publicitet, något som man lätt kunnat undvika genom att behandla Nils-Arne Rehnström, Torbjörn och mig som folk och låtit bli att stöta ut oss. Jag hörde också vid kaffepausen en upprörd biskop klaga över »exempellös klan-tighet», och man kan ju ana vari denna ansågs bestå.

Men utestängda blev vi. Medan utskotten arbetade med inkomna skrivelser och motioner, fick Torbjörn och jag skriva reservationer och klaga över den behandling vi fått. Naturligtvis tog vi också upp Rehnströms fall, för vad som gäller honom gäller oss och vice versa.

Vi var dock noga med att inte dra oss undan och sura, utan vi såg till att besöka alla sammanträden och aktiviteter som var öppna för oss, för det är ju vanligt att medierna påstår att vi i SD inget gör, sedan vi väl blivit valda. Något sådant skulle ingen kunna säga om oss.

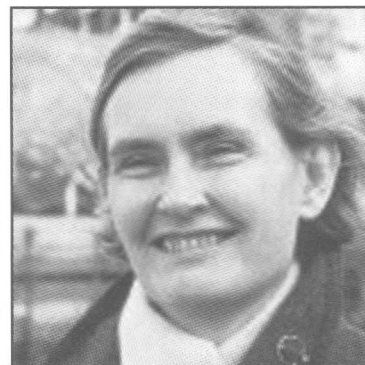
Strax före sista dagens sista sammanträde fick vi så reda på SD:s riksdags-siffror, och som ni förstår så satt vi och sken och log efter det beskedet. Plötsligt kändes arbetets meningsfullhet och glädje väldigt starkt.

Vi knöt många kontakter under de få dagarna i Uppsala. För oss var kanske

det viktigaste just detta: att vi fick träffa de andra förtroendevalda och att de fick träffa oss och se att vi inte är de människoätare som vi utmålas som. Sverigedemokraterna har allt att vinna på att visa upp sig, som den kära Anna-Lena Lodenius säger.

Det var inte så få som kom fram och hälsade och pratade, även om stämningen var litet tryckt ett tag efter utskottsom-röstningen. Vanliga förtroendevalda från nästan alla partier, präster, biskopar - alla var de nyfikna på oss, tycktes det. En och annan som lärt känna oss en smula lovade att arbeta för att vi skulle få vara med i utskottsarbetet, så framtiden ser inte helt mörk ut på det området heller.

Kyrkomötet skall sammanträda igen i oktober och fatta beslut på grundval av vad utskotten kommit fram till. Då får även vi vara med, och det skall bli intressant!

Eva Nyman är en av våra två röster i kyrkomötet.

FOTO: SDK

Eva Nyman

Valanalys

Är Sverigedemokraternas valresultat detta val godkänt? Nog finns det en eller två som kanske inte anser det men utifrån våra förutsättningar så måste man säga att valresultatet var lyckat. Men allt går att förbättra och redan nu måste vi börja fundera på hur valkampanjen 2006 ska kunna föra oss ända in i riksdagen. En omfattande valanalys genomförs just nu av styrelsen, här kommer dock en försmak.

Vi måste ge oss själva en klapp på axeln för vår egen information. Våra motståndare undrar vilka PR-firmor vi använder oss av och i Trollhättan så menade lokaltidningen att vi använde oss av professionella lobbygrupper för att formulera vår taktik. Vår hemsida är förmodligen Sveriges bästa politiska sida och ett av våra starkaste kort.

Kritik på detta ämne har handlat om en allt för allmänt hållen information till hushållen och en kontraproduktiv fokusering på invandrarbrottslighet på hemsidan. Självt anser jag denna kritik orättvis, vårt informationsmaterial håller högsta kvalitet och vem ska beröra invandrarbrottsligheten om inte vi gör det?

Distributionen av valfoldrar och valsedlar fungerade bra. Naturligtvis hjälpte utskicket i Skåne och Blekinge till i detta arbete, men det var framför allt tack vare en stark organisation som vi lyckades få ut nästan 3.000.000 valfoldrar och flygblad under året. Valsedlarna är däremot ett problem som är svårt att komma runt, för andra partier räcker det att besöka en post eller valkontor en gång för att få ut valsedlarna, den lyxen har inte vi. Det mest rimliga är ju att det finns en enda valsedel för alla registrerade partier, men det är i dagens Sverige bara en utopi. Visserligen får vi våra partimarkeringar utlagda på varje post- och valkontor av valmyndigheten, och det är deras uppgift att fylla på dessa om det försvinner eller tar slut. Men hur detta kommer att fungera i realiteten är allt för tidigt att säga. Vi får förmodligen sköta detta arbete själva som vanligt.

För att ha en fungerande kontroll av valsedlar krävs samma sak som ska garantera att vi får ut ännu fler miljoner blad än i detta val, det vill säga en utbyggnad av organisationen. Det är fortfarande på tok för många ställen i landet där vi inte har organiserad verksamhet. Idag är det lokalavdelningar och distrikt som för organisationen framåt medan riksorganisationens försök att göra samma sak inte alls har lyckats. Vi måste alltså ge distriktet större utrymme i framtiden då det är dessa som ska föra in oss i riksdagen. På vissa platser måste vi också satsa mer koncentrerat. I Stockholm till exempel satsade vi i på tok på många kommuner vilket ledde till att vi mer eller mindre kastade några så gott som klara mandat i sjön. Samtidigt kan man se på västdistriktet där man ställde upp i på tok för få kommuner.

Jimmy Windeskog och Michael Andersson under valutställningen på Göteborgs bibliotek.

FOTO: Rolf Berg

Självt ställer jag mig frågande till varför vi trycker affischer och hur många av dessa som ses av andra än oss själva. Våra affischer var som vanligt fantastiskt utformade och hade fungerat oerhört bra om vi kunnat arbeta som andra partier. Nu är det inte så. De är dyra och lätta att ta bort, som det är nu borde vi inte satsa på dessa alls. Varför inte trycka upp mängder av klistermärken till ungdomsförbundet istället? De ses av fler och sätter i princip upp sig själva.

I detta val kan vi knappast påstå att media förteg oss. Nu löser det inte alla problem på området bara att media skriver om oss. I nio fall av tio skriver man bara om oss och bryr sig inte alls om vad vi själva har för åsikter i ämnet. Här måste vi ligga på media mer för att få dem att föra in korrekta uppgifter. Här skulle det behövas en central grupp som bara har detta som uppgift, det är värt det flera gånger om. Dessa kanaler kommer också att bli de som ska stoppa oss 2006, folk ska få veta att vi finns, att vi växer, att vi är farliga och att vi är ett hot mot gud-vet-vad-det-är-den-gången. Det är upp till oss att göra något positivt utav det.

1998 höll vi c:a 120 torgmöten landet över som ledde till mycket publicitet. Denna gång var det betydligt färre torgmöten som inte alls skapade alls lika mycket uppmärksamhet. Självt tror jag att det passade oss i denna valkampanj,

Mikael Jansson talar på Marstrand.

FOTO: Camilla Andersson

torgmöten, framför allt på orter där vi inte har någon organiserad verksamhet?

Politiska utspel från vår egen sida har visat sig vara tämligen meningslösa. Media nappar mycket lättare om vi låter dem "upptäcka" nyheten själva så ökar chanserna till publicering dramatiskt, det såg vi många exempel på. Värt att komma ihåg är dock att det är främst vår egen styrka som ger rubriker. Visst gav värvningar av Sten Andersson och Sven-Olle Olsson rubriker, men i de flesta fall var det rädslan för vår verksamhet som var motorn.

Det finns naturligtvis detaljer i varje del utav verksamheten så måste putsas. Kommunikationen och interndemokratin måste förbättras, taktik i valda tillfällen lika så. A och O är utbyggnad av organisationen dock. Det kan låta enkelt och som ett standardsvar måhända, men lösningen behöver inte vara så teoretiskt svår. Vi har fyra år på oss att växa, som det går nu så ska vi klara av detta.

Mikael Jansson träffar nya väljare på västkusten under valrörelsen.

FOTO: Rolf Berg

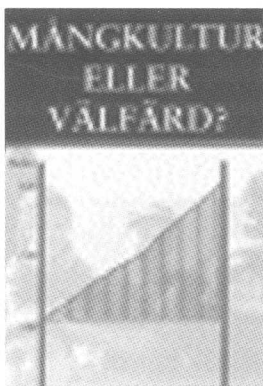
den association med våldsamma motdemonstrationer uppmärksamheten skapade klarar vi oss gott utan. Däremot visade Blågula Frågors torgmöten i Stockholm att man med lite fantasi kan komma runt detta. Frågan är om inte en valkampanj som ska räcka ända in i riksdagen måste innehålla mer

Jimmy Windeskog

Recension:

Mångkultur eller välfärd?

Riksdagen har år efter år avstyrkt riksdagsman Sten Anderssons - tidigare moderat, nu sverigedemokrat - upprepade krav på beräkning av kostnaden för invandringen. Universitetslektor Lars Jansson, Göteborg, har nu på eget initiativ gjort en sådan beräkning för 1999. Den publiceras i boken *Mångkultur eller välfärd*, som finns i bokhandeln. Boken omfattar 260 sidor och innehåller kapitel om folkvandringen till Sverige, invandrarna på arbetsmarknaden, sociala konsekvenser, kostnader och hur invandringen är finansierad. Dessutom ägnas ett kapitel åt om att välfärden är på fallrepet pga alla nedskärningar och att en del av denna alltjämt finansieras på kredit. Huruvida mångkulturen berikar Sverige diskuteras och ifrågasätts i ett kapitel. Trots mycket siffermaterial är boken mycket lättläst. Framställningen är klar och tydlig.

År 1900 uppgick antalet utrikes födda till 35 600. Det motsvarade 0,7 % av befolkningen. Samma andel har nu Finland, men först 100 år senare. Idag uppgår invandrarbefolkningen i Sverige till ca 1,8 milj, det gör 20 % av befolkningen. I Finland är den bara 2 %. Det visar den mycket stora skillnaden i ländernas utlänningspolitik. Den enorma invandringen till Sverige har enligt Migrationsverket till 75 % kommit till stånd genom människosmuggling. Den anses numera lika lönande som narkotikasmuggling och är dessutom i stort sett riskfri för brottslingarna. Under 1990-talet har invandrarbefolkningen ökat med 531 000 personer. Av dess har endast ca 8 % kunnat visa flyktingskäl. Av dem som fick uppehållstillstånd var hela 55% anhörigfall. Muslimerna har ökat från 1 000 år 1966 till nu 400 000.

Sysselsättningen i Sverige minskade under 90-talet med 420 000 personer. Antalet arbetslösa steg till 500 000. Av invandrarna under 90-talet fick 95 000 arbete. Dessa 95 000 arbetstillfällen hade kunnat besättas av svenskar. Invandringen undanträngde såle-

des svensk arbetskraft och gör så alltjämt. Det sker bl a genom diskriminering av svenska arbetssökande pga att invandrare ska ha företräde till arbete. De kan, i motsats till svenskar, åberopa sin etnicitet - sitt ursprung - som kompetenskriterium. Arbetsgivarna är skyldiga att prioritera invandrare, om de inte fyllt kvoten av invandrare. Den svenska lagstiftningen står här i strid med Den Europeiska Konventionen om de mänskliga rättigheterna (artikel 17 i KMR) genom att diskriminera svenskarna på arbetsmarknaden.

KMR liksom grundlagen skyddar också svenska medborgares rätt till yttrande- och åsiktsfrihet. Skyddet respekteras inte i två fall: dels undertrycks kritik av invandringspolitiken i media, dels har anställda och förtroendemän avskedats pga en kritisk hållning till den överdådiga invandringen. Här gäller inte demokratiutredningens krav på fri och öppen debatt. Lars Janssons beräkningar bygger på riksdagens beslut att välfärden skall vara solidariskt finansierad. Det innebär att alla, även invandrarna, ska betala sin del av kostnaderna. Kostnaderna för invandringen uppgick till 267 miljarder 1999, dvs till ungefär en fjärdedel av alla de offentliga utgifterna, allt skattefinansierat. Huvudparten av kostnaderna består av offentlig konsumtion (sjukvård, skola mm) samt transfereringar (bidrag av alla de slag och pensioner mm). Av resursökningen till den offentliga sektorn under 90-talet användes 51 % till att finansiera ökningen av kostnaderna för invandringen.

Lars Janson belyser de sociala/ekonomiska följderna av invandringen på område efter område. Den ökade brottsligheten är uppenbart en funktion av den omfattande invandringen från 170 länder. Den grova brottsligheten hos invandrare är 4 -5 ggr högre än hos svenskar. Alla uppgifter och beräkningar i Lars Janssons utredning grundar sig på officiella rapporter, statliga och kommunala räkenskaper, utredningar och statistik. Referenserna uppgår totalt till 342 st. Litteraturförteckningen upptar drygt sex sidor.

Jansson framhåller att det är märkligt att ulandsbiståndet, som bara är ca 5,5 % av invandringskostna-

derna, debatteras livligt, medan det hålles helt tyst om kostnaderna för invandringen. Saken får inte vidröras.

Den sista tiden har emellertid regeringarna i de flesta stater i Europa skärpt motståndet mot invandringen. Människosmugglingen ska stoppas. Men i Sverige, som tillåter en invandring som är 9 ggr större per capita än den till England, håller makthavarna tyst. Om ingen ändring sker, kan det utdöende svenska folket efter ytterligare 30-40 års invandring vara en minoritet

i det en gång svenska landet. Sverige riskerar då att bli ett fattigt, söndersplittrat land som det nu framträder i storstädernas förorter.

Ingemar Brelid

Recension:

Dialog om invandringen?

Jan Milld är intressant på många sätt. Den här boken påminner i väldigt många perspektiv om "BSS - ett försök att väcka debatt". Det hela blir intressant då Milld när BSS verkade själv skrev insändare mot dem.

Sedan dess är det mycket som har hänt, utvecklingen har eskalerat och invandringens konsekvenser blir tydligare för var dag som går.

Det är också det boken handlar om, ett försök att skapa dialog och debatt om frågan, och på det sättet är likheterna med redan nämnda bok tydliga. Men det finns skillnader också. Både Milld och ordförande för Blågula Frågor Anders Sundström kom från riksdagspartier. Det mest intressanta i boken är hur de båda verkligen trodde att det skulle kunna gå att debattera seriöst kring mångkulturen bara man var seriös själv. I det tänkandet ingår naturligtvis också att man trodde att de som av etablissemangen utmålades som "rasister" verkligen var rasister. Trots avståndstagande och en väldigt försiktig ton blir Milld och Sundholm utfrusna och påsatta grova etiketter. Blågula Frågor hinner knappt bildas innan gruppen

benämns på samma sätt som Milld själv benämnde BSS på 80-talet.

Boken är framför allt en historisk skildring av den kamp Blågula Frågor förde. Den innehåller mycket politiskt material från deras tidning, vilket naturligtvis är ett stort plus för alla dem som inte läst tidningen kontinuerligt.

Det som framför allt syns i boken är hur ärlig och öppen Milld själv är med sina försök, och hur vidrigt han bemöts för detta. Dialog om invandringen är en lika målande bild över 90-talet som boken om BSS är för 80-talet. Det är en historiebok över en smutsig tid och ett ovärdigt debattklimat. Boken visar hur viktiga personer som Milld är.

Jimmy Windeskog

Remiss av förslag till principprogram

Partistyrelsen har beslutat kalla till extra riksårsmöte för antagande av principprogram för partiet. Det finns för närvarande två förslag som ska ut på remiss till ombuden. Synpunkter välkomnas på dessa förslag. *Den som inte är ombud men som ändå önskar se förslagen kan beställa dessa från kansliet.* Sista dag för motioner är onsdagen 27 november. Förslag som skickas in till detta datum kan inte gå ut på remiss till lokalavdelningarna, men kommer att behandlas på riksårsmötet. Skicka gärna dina förslag och synpunkter per e-post till adressen kansli@sverigedemokraterna.se. Lokala programdiskussionsmöten under november månad uppmuntras av partistyrelsen.

Principprogrammet kommer vara riktninggivare när fler handlingsprogram antas.

Valanalys

När detta skrivs är det inte säkert vilken regeringskonstellation vi får i Sverige efter valet. Miljöpartiet spelar skickligt sina kort och det är fortfarande tveksamt om Göran Persson vågar släppa in dem i regeringen utan att göra detsamma med vänstern eller om vi får se en salig borgerlig röra, med eller utan det krisdrabbade moderaterna.

Men även om detta fortfarande är kvar att lösa så passar här SD Bulletinen på att se till vilket resultat varje riksdagsparti gjorde, och vad detta säger om deras framtid.

Vänstern 8.3 % (-3.6)

Kanske inte Gudrun Schyman såg precis lika trött ut som man hade räknat med, men det var ändå med förra valet mätt ett tämligen uddlöst parti med en mer och mer ointresserad partiledare vi såg. Och det gäller inte bara utspel och Schymans uppträdande, till och med deras propaganda såg skrämmande apatisk ut.

Vänsterns största problem var dock att de agerat stödparti åt socialdemokraterna i fyra år. Plötsligt kunde deras stormgruppsattacker mot orättvisorna i landet inte tas på riktigt allvar, speciellt i och med att de ständigt riktades mot borgarna och inte mot socialdemokraterna.

Vart vänstern tar vägen nu kan man undra. Med all säkerhet försvinner Schyman som partiledare under mandatperioden och en falangstrid mellan de som vill vara öppet kommunistiska och de som vill vara mörkröda socialdemokrater uppstår. Vinner kommunisterna den striden är förmodligen vänstern snart nere på de 4 % man rörde sig omkring innan man fick Gudrun som partiledare.

Socialdemokraterna 39.9 % (+ 3.4)

Man måste onekligen bli imponerad av Göran Persson. Inte bara för att han trovärdigt växt in i rollen av en landsfader, utan kanske främst för att han under hela valkampanjen lyckades med att sitta i opposition till sig själv. Många kliade sig i hårbotten när de såg socialdemokraternas affischer och hörde Persson i media. Skulle en svensktalande turist befunnit sig i landet under valet hade denne aldrig förstått att socialdemokraterna styrt landet i åtta år. Varför hade man inte genomfört dessa löften som nu kom under denna tid.

Det ihåliga i detta till trots, Persson hade två helsäkra trumf på hand. Så fort borgarna attackerade denna taktik så behövde Persson bara luta sig tillbaka och hänvisa till moderaternas löften om skattesänkningar och deras regeringsår 1991 till 1994. Det var detta man vann valet på, och man kommer också att vinna framtida val om man inte får en bättre motståndare.

Miljöpartiet 4.5 % (+ 0.1 %)

När miljöpartiets riksstämman dels valde att inte satsa på en ensam partiledare inför valet, dels satsade på två gröna (i dubbel bemärkelse) språkrör så var det många som räknade ut miljöpartiets chanser att stanna i riksdagen, så även SD Bulletinen. Men både Peter Eriksson och Maria Wetterstrand visade sig vara synnerligen duktiga debattörer och detta räddade miljöpartiet kvar i riksdagen. Peter Eriksson må se ut som en 45-åring som blev kvarglömd på mulleskolan när han var nio år, men innan man skrattar åt det så ska man komma ihåg att många av deras väljare befinner sig i samma situation.

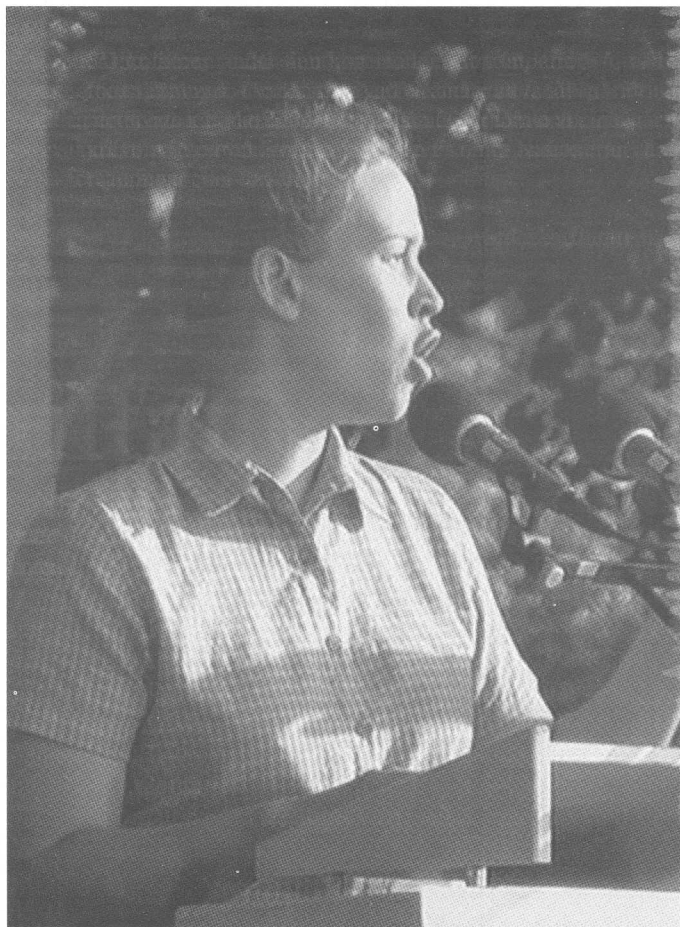
Efter valet har man stärkts av att man lyckades rädda partiet och uppträder nu väldigt självsäkert, inte minst gentemot Göran

Persson. Fortsätter man med detta kan det bli intressant att följa miljöpartiet.

Folkpartiet 13.3 % (+ 8.7)

Folkpartiet var än mer uträknade än miljöpartiet, inte minst hos nationalister. När vi mötte dem på Marstand så var det en rörelse utan hopp och liv vi såg, bara veckor senare var de Sveriges tredje största parti. Medias hjälp ska inte underdrivas, de ville till varje pris rädda sitt favoritparti. Sedan förde man på många punkter en konkret skolpolitik, och detta gav resultat när medias satte den i fokus. Vändningen kom dock med utspelet om test i svenska innan utfärdandet av medborgarskap, någonting som SD haft i sitt partiprogram sedan 1988.

Med detta så förvandlades den tidigare slagna hundvalpen Lars Lejionborg till rena vilddjuret i debatten. Det är bara att gratulera folkpartiet till förvandlingen. Själva lekte vi ju med tanken att

Miljöpartiet satsade rätt när man satsade på Maria Wetterstrand, hon visade sig vara en agitator av klass.

FOTO: Camilla Andersson

vi var partiet som drog folkpartiet ut ur riksdagen. Nu gjorde de istället succé med vår politik - så kan det gå.

Bakom detta ligger dock inte Lejionborg, utan deras strateg Mauricio Rojas; hoppas verkligen folkpartiet kommer ihåg att tacka honom. Det var han som räddade deras parti.

Centern 6.2 % (+ 1.1)

Ja, vad ska man säga om centern egentligen? När jag innan valet gjorde ett av alla dessa internettester som ska visa vilket parti man ska rösta på så skrev jag "Vet inte" på samtliga 39 frågor, och angav att jag tyckte alla frågor var "mindre viktiga". Testet menade att denna hållning hade mest gemensamt med centern...

Kanske var det så att centerns väljare tyckte att partiet hittade lite av sina gamla rötter när den makalöst tråkige stockholmaren Lennart Dahleus försvann och ersattes av bondmoran och urkraften från skogarna, Maud Olofsson? Det är i alla fall den enda anledning till framgången jag kan se. Åsikter saknar de fortfarande.

Moderaterna 15.1 % (-7.6)

När jag i SDU:s tidning analyserade valet 1998 så kallade jag det valet för ett katastrofval för moderaterna; aldrig hade ett ledande oppositionsparti gått fram så lite (endast 0.3). Men då kunde jag aldrig drömma om det fall man skulle råka ut för i år. Moderaterna framstod endast som ett skattesänkarparti utan fokus på någon annan fråga, och Bo Lundgren framstod bara som en pinsam Carl Bildt-kopia. Förvisso var Bildt något unikt i svensk politik, men att ersätta honom med den man ansåg vara mest lik honom var dömt att misslyckas. Och skattesänkningarna framstod som så pass orealistiska att till och med folkpartiet tog avstånd från dem, det var också dit man tappade röster.

Nu genomgår partiet en djup kris. Om det är liberaler eller konservativa som leder partiet i framtiden vet vi inte, men en kursändring bara måste till. Av de avhopp vi redan ser så verkar

det dock som att de liberala vinner mer terräng inom moderaterna. Inte oss emot, inte alls.

Kristdemokraterna 9.1 % (-2.6)

Kristdemokraterna lyckades inte med att återupprepa den fantastiska valspurt från 1998; istället var det folkpartiet som stal röster från moderaterna. Överlag verkade det som om Alf Svensson och KD inte tyckte valrörelsen kändes så rolig, de såg trötta och oinspirerade ut. Kanske det är bäst för partiet om detta var Svenssons sista valkampanj? Fast har de någon ersättare? Frågan är om KD utan pastor Alf är ett parti som verkligen ligger kring 10 %. Om de inte gör det så skapas det ett intressant vakuum i politiken.

Utanför riksdagen

Det enda parti utanför riksdagen som fick anledning till glädje i samband med valet var SD. SPI tappade, som SD förutsåg redan 1998, en stor del av sina väljare i ett försök att bli Politiskt Korrekta. Nu verkar det eventuellt som att SPI helt rasar samman och upphör som parti. Ny Framtid gick fram något och fick strax över 9.000 röster på sin EU-kritik. Att dessa röster inte gick till SD istället är något att titta på. Vänsterkanten har det lite tungt nu, Socialistiska Partiet fördubblade sig men det innebar inte mer än 3.000 röster, rättvisepartiet tappade hälften av sina väljare och hamnade också kring 3.000 röster. Det parti i Stockholm som har lovat att ta egen majoritet i riksdagen 2006 fick omkring 0.15% av rösterna.

Jimmy Windeskog

SD:s folkvalda:

Linda Hedqvist

I ett försök att presentera några av våra folkvalda kommunfullmäktige ledamöter lite närmare påbörjar SD Bulletinen här en artikelserie där vi ställt några allmänna frågor till några av våra representanter.

Ålder: 27

Bor och är invald i: Arvika

Familj: make och två barn.

Intressen: politiken och mina barn.

Med i SD sedan: sedan i år.

Tidigare varit aktiv i/röstat på: Vänstern.

Äter helst: Husmanskost, köttbullar och mos.

Dricker helst: Vitt vin

Favoritbok: Nej, jag har ingen.

Favoritfilm: Någon thriller antagligen.

Favoritskiva: Något med E-Type

Favoritsemestermål: Thailand

Ser helst på TV: Underhållningsprogram.

Viktigaste fråga i politiken: Invandringen, självklart!

Favoritpolitiker: Alf Svensson i Kristdemokraterna.

Samtal med:

Richard Jomshof

-SD Kurirens redaktör

Richard Jomshof är 33 år gammal och bor i Karlskrona, Blekinge. Tidigare har han bott i Skåne i hela sitt liv. Han berättar att han har finska rötter, men till viss del även även tyska och norska.

Richard är gift och har ett fadderbarn i Lettland, inga egna än så länge dock. Han har dessutom två katter eftersom han älskar djur. Richard lovar att han garanterat kommer att skaffa fler så fort han får möjlighet att flytta till ett eget hus.

Richard är utbildad lärare 4-9 SO, med gymnasiekompetens i geografi och historia. Han blir fil.mag. i historia så fort han färdigställer sin D-uppsats i samma ämne.

Varför valde du att bli lärare?

- Att jag valde att utbilda mig till SO-lärare kommer dels av att jag är oerhört intresserad av dessa ämnen, men också av att jag anser att läraryrket är fantastiskt; det finns inget bättre än att arbeta med barn och ungdomar - vår framtid., säger Jomshof

Idrottar du något?

- Jag spelar bl.a. innebandy och bowlar så fort jag får tillfälle, samtidigt som jag gillar att spela strategispel. Mest föredrar jag dock vintersporter.

Jag har åkt skidor sedan jag var liten, och anser att detta är bland det absolut trevligaste som finns. Jag försöker komma iväg till fjällen eller alperna någon gång varje vinter, berättar Richard.

Hur kom du med i SD?

- Jag har varit medveten om SD: s existens sedan start, men ska i ärlighetens namn bekänna att jag aldrig sett det som ett trovärdigt alternativ tidigare, säger Jomshof

Jag kom i början av 90-talet i kontakt med en del jämnåriga som uttryckte sitt stöd för partiet, och eftersom att dessa inte var de "smartaste" personer jag mött, kom det att forma min bild av partiet.

Det var ju inte en speciellt bra start. Vad hände sedan?

- Det var först i anslutning till valrörelsen 1998 som jag kom i kontakt med medlemmar från Helsingborg och Höör, vilket kom att förändra min bild av SD ordentligt. Jag upplevde dessa människor som mycket sympatiska, varför jag började läsa in mig på partiprogrammet och annat material, säger Richard

Jag insåg snabbt att min bild av partiet, som delvis formats av massmedia, var felaktig och att jag i själva verket ställde upp på det mesta som stod att läsa i partiprogrammet. Då jag dessutom fick reda på att Kenneth Sandberg från Kävlinge,

en person som jag beundrar mycket, valt att ansluta sig till SD blev jag övertygad om att detta var det rätta, säger Jomshof.

- 1999 valde jag att bli medlem och att aktivera mig inför EU-valet. De förändringar som gjordes på det extra årsmötet 1999, då bland annat "70-regeln" och kravet på dödsstraff togs bort, tog jag ett beslut att verkligen satsa all min kraft i partiet, förklarar Richard.

Att det behövdes ett alternativ i svensk politik stod ju klart långt tidigare, och sedan Ian misslyckats totalt i valet 1998, fanns det inte heller några andra alternativ.

Vad anser du vara det bästa som hänt SD?

- Det är flera saker; allt från att flera etablerade personer valt att ansluta sig till oss det senaste året, till samarbetet med Skånes Vål. Sedan vill jag poängtera att uteslutningarna av bråkmakarna från Stockholm spelat en avgörande roll för mitt fortsatta engagemang; det är av största vikt att medlemmarna verkligen ställer upp på antagna styrdokument och att skiljelinjen till nazismen är tydligt förankrad. Detta är den enligt mig nu, och det är viktigt att det fortsätter vara så även framöver, säger Jomshof.

- Ibland måste man våga ta ett litet steg bakåt för att i själva verket ta flera jättekiv framåt.

- Det senaste valresultatet är dock det som verkligen får mig att tro på framtiden. Nu ÄR vi verkligen ett alternativ att räkna med.

Vad anser du vara det sämsta som hänt SD?

- Svårt att säga, men i största allmänhet är det väl att vi aldrig får en riktig chans att vara med i debatten; att vi aldrig får en chans att visa att vi verkligen menar allvar med vår kandidatur. Men med tanke på den senaste tidens positiva utveckling så är kanske detta på väg att förändras, tror Richard.

Vi vet ju att du tvingades bort från ett lärarjobb på grund av ditt engagemang för SD. Vad har hänt sedan dess, har du fått något nytt jobb som lärare?

- Nej, jag har inte fått något nytt arbete. I själva verket uteblir svaren från de skolor där jag söker tjänst i stort sett helt. Från att ha varit i en situation här i Karlskrona där jag kunde välja mellan flera alternativ, är jag sedan i mitten av februari, i en situation där jag inte får någon som helst möjlighet att arbeta som lärare, säger Jomshof.

- Jag har sökt ett stort antal tjänster, och har endast fått svar från ett fåtal. Men jag tänker fortsätta kämpa för min rätt att få tycka och tänka som jag själv vill; precis som alla andra människor. Det är viktigt att påpeka att jag aldrig blivit kritiserad för min undervisning. I själva verket har jag alltid haft

mycket lätt för att etablera positiva kontakter med elever såväl som med deras föräldrar, menar Richard.

- Men här i Karlskrona har kommunpolitikerna valt att inte ge mig chansen. Det heter att det råder arbetsbrist i kommunen, men jag vet precis vad det rör sig om. Jag har arbetat som lärare i flera år, och vet hur lätt det är att få arbete; vilket det var även här innan min "partibok" blev allmänt känd. Men jag tänker fortsätta kämpa för demokratin som grundprincip, lovar Jomshof.

Vem, förutom Jansson, har du störst respekt för inom SD? Varför?

- Svårt att säga; jag skulle nog vilja påstå att jag känner djupaste respekt för alla som väljer att efter egen förmåga kämpa för ett svenskt och demokratiskt Sverige, menar Jomshof.

Någon avslutande kommentar?

- Viktigast är att kontakten med medlemmar och sympatisörer vårdas, hälsar Richard.

Gorm Lind

Richard Jomshof gick med i SD efter valet 1998, Ringo Star gick med i The Beatles 1964.

FOTO: SDK

Valfonden

En alldeles nödvändig förutsättning för den valframgång vi fick uppleva i årets val var gåvorna till valfonden. Framgången innebär att partiet får tillgång till mer resurser. Dels får kommunföreningarna sammanlagt ca. 6 miljoner kr fram till 2006 års val i partistöd, dels får vi politiska sekreterare anställda med kommunala medel i några kommuner. Därtill får vi gratis riksdagsvalsedlar nästa gång eftersom vi fick mer än en procent i riksdagsvalet.

Nu blickar vi framåt med tillförsikt och optimism. Att Sverigedemokraterna 2006 blir ett riksdagaparti är det många av oss som känner sig

säkra på. Våra motståndare tycks känna något liknande med tanke på den oro de uppvisar.

Dock måste naturligtvis vår satsning 2006 vara större än den vid årets val. Vi är fortfarande i stort behov av bidrag. Vi ställer nu upp två valfondsstaplar, 2004 års EU-valfond och 2006 års valfond. När vi fyllt 2004-stapeln börjar vi med fonderingen inför 2006.

De inbetalningar vi redovisar i denna bulletin är de sista som byggde upp 2002 års valfond. Vi nådde ända till vår målsättning och mer därtill.

Tack för Er hjälp!

EU-valbudget 2004

Valfoldrar	2 000 000 st.	400 000 kr.
Valsedlar	6 000 000 st.	240 000 kr.
A1-affischer, stående	15 000 st.	80 000 kr.
Skrifter		80 000 kr.

Valbudget 2006

Valfoldrar	4 200 000 st.	1 000 000 kr.
Riksdagsvalsedlar	20 000 000 st.	0 kr.
Landstingsvalsedlar	20 000 000 st.	800 000 kr.
Kommunvalsedlar	15 000 000 st.	600 000 kr.
Utskick porto	4 200 000 st.	4 200 000 kr.
Utskick kuvert	4 200 000 st.	2 100 000 kr.
Större möten		100 000 kr.
A1-affischer, stående	20 000 st.	100 000 kr.
Skrifter		100 000 kr.

Fr.o.m. 02 07 23 har följande bidrag inkommit på postgirokonto: 629 32 70-2

Ulla, Kalix	75:-	Kjelle, Upplands Väsby	200:-	Anders, Stockholm	2000:-
Birgitta & Ulf, Malmö	200:-	Henrik, Södertälje	800:-	A.M.T.M., Lidingö	1000:-
Kent, Landskrona	200:-	Fredrik, Göteborg	500:-	T.A, Gävle	600:-
Anonym, Stockholm	100:-	Jan, Trelleborg	200:-	Ingemar, Märsta	500:-
Kalle	100:-	Magnus, Vellinge	200:-	Ulla & Stig, Täby	500:-
Stig, Hässleholm	2000:-	Dennis, Svenshögen	500:-	Peter, Järfälla	500:-
Malte, Spånga	1000:-	Tomas, Lund	500:-	J., Halmstad	500:-
Carl, Uppsala	500:-	Bengt, Uddevalla	500:-	Mats, Uppsala	300:-
Lars, Åsa	200:-	Tage, Alingsås	200:-	Mats, Bromma	200:-
Arne, Huddinge	200:-	Yngve, Ronneby	200:-	Josef, Färgelanda	200:-
		Fam. Nilsson, Uddevalla	200:-	Karl-Ola, Ludvika	200:-
		Åke	200:-	Göran, Göteborg	100:-
		Lilian, Enköping	100:-	Thobias, Trollhättan	50:-
		Jan, Vintrosa	100:-	Bengt, Norrköping	50:-
		Emil, Västervik	100:-	Lars, Bollnäs	200:-

				EU-val 2004	Valfond 2006
Anette	100:-	Sive, Tvärälund	100:-		
Thomas, Trollhättan	1000:-	Stig, Hässleholm	1000:-		
Stefan, Floda	1000:-	Maria, Linköping	1000:-		9 000 000
Annet, Nyhamnsläge	500:-	Per, Mora	450:-		
Tore, Läckeby	500:-	Lars, Höviksnäs	500:-		8 800 000
Ruth, Hässelby	500:-	Anders, Stockholm	1000:-		8 600 000
Paul, Malmö	500:-	Janne, Södertälje	500:-		
Sven-Evert, Lammhult	500:-	Roland, Kalmar	500:-		8 400 000
Michael, Helsingborg	400:-	Helge	500:-		8 200 000
Urban, Sollentuna	300:-	Dan, Uddevalla	500:-		
Markus, Bromma	300:-	Karl, Örebro	300:-	800 000	8 000 000
Ingvar, Järfälla	200:-	Tage, Alingsås	250:-	780 000	7 800 000
Anders, Stockholm	100:-	Carin, Vällingby	200:-		7 600 000
Camilla, Kristianstad	100:-	Yngve, Ronneby	200:-	760 000	7 600 000
Arne, Sölvesborg	100:-	Göran, Göteborg	200:-	740 000	7 400 000
R-J, Kalmar	100:-	Dennis, Svenshögen	500:-		7 200 000
Rolf, Stockholm	500:-	Peter, Bagarmossen	500:-	720 000	7 200 000
Reine, Mölndal	500:-	Victor, Täby	1000:-	700 000	7 000 000
Lars, Åsa	300:-	Ulla & Stig, Täby	500:-		
Tomas, Mölndal	200:-	Eskil, Torslanda	500:-	680 000	6 800 000
Per, Mölndal	200:-	Lembit, Hässelby	300:-		6 600 000
Marianne, Nacka	100:-	S. A, Sundbyberg	300:-	660 000	6 600 000
Micke & Tina, Norrköping	66:-	Micke & Tina, Norrköping	250:-	640 000	6 400 000
Alf	500:-	Ingrid, Helsingborg	200:-	620 000	6 200 000
Carl, Sundbyberg	5000:-	Gerd & S. A, Kalmar	200:-		6 000 000
Lillemor, Spånga	1000:-	Mattias, Bjuv	100:-	600 000	6 000 000
L-J, Malmö	200:-	Hans, Västerhaninge	1000:-		5 800 000
Henry, Tomelilla	100:-	Torgny, Uppsala	400:-	580 000	5 800 000
Lennart, Helsingborg	300:-	Peter, Järfälla	500:-	560 000	5 600 000
Realist, Stråttjärä	500:-	Rolf, Stockholm	500:-	540 000	5 400 000
Magnus, Nol	200:-	Rolf, Stockholm	500:-		5 200 000
Ulf	300:-	Roy, Värnamo	300:-	520 000	5 200 000
Christer, Malmö	200:-	L-J, Malmö	200:-		5 000 000
Steve, Trollhättan	200:-	Sven, Svedala	200:-	500 000	5 000 000
Svenska spel	23:-	Jörgen, Västerås	100:-	480 000	4 800 000
Medelsvensson	500:-	Mats, Wavre (Belgien)	2000:-	460 000	4 600 000
Tage, Alingsås	100:-	Lars, Bollnäs	200:-		4 400 000
Donald, Förslöv	300:-	Björn, Oslo (Norge)	1235:-	440 000	4 400 000
Anonym	1000:-	Åke, Göteborg	200:-	420 000	4 200 000
Tor, Skövde	1000:-	Stefan, Malmö	30:-		4 000 000
Bertil, Sundbyberg	1000:-	Martin, Stockholm	500:-	400 000	4 000 000
Fredrik, Nynäshamn	193:-	Ola & Tomas, Mölndal	4000:-	380 000	3 800 000
Anonym	7950:-	Peter, Göteborg	3000:-	360 000	3 600 000
Bengt, Sollentuna	500:-	Steve, Trollhättan	300:-	340 000	3 400 000
V.L.	300:-	Tommy, Enköping	300:-	320 000	3 200 000
Anonym	1500:-	Sol-Britt, Arlöv	100:-	300 000	3 000 000
Karl-Ivar, Kalmar	100:-	Kalle	100:-		2 800 000
Jan	500:-	Mats, Wavre (Belgien)	2000:-	280 000	2 600 000
Helge, Spånga	500:-	Mats, Täby	300:-	260 000	2 400 000
Greta, Västerhaninge	500:-	Lars, Åsa	1000:-	240 000	2 200 000
John, Sundbyberg	500:-	Petri, Långaryd	200:-	220 000	2 000 000
Arne, Angered	100:-	Tommy, Malmö	2500:-	200 000	2 000 000
Janne, Norrköping	100:-	Danne, Härnösand	600:-		
Ivan, Skurup	200:-	Peter	250:-	180 000	1 800 000
Karl Johan, Tomelilla	200:-	Lennart, Helsingborg	300:-	160 000	1 600 000
Henry, Tomelilla	100:-	Realist, Stråttjärä	46:-	140 000	1 400 000
Björn, Askersund	1000:-	Bror, Alingsås	500:-	120 000	1 200 000
Carl, Uppsala	500:-	Supportergänget	230750:-	100 000	1 000 000
Mona, Malmö	500:-	Sd-Orust	200:-	80 000	800 000
Stanley	250:-	Davidsson, Partille	4000:-	60 000	600 000
Ingrid	200:-	Ariel, Enskede	100:-	40 000	400 000
Anonym	1000:-	Dag, Kristianstad	1000:-	20 000	200 000
Solveig, Stockholm	300:-	Janos, Södertälje	500:-		
Karina, Rönninge	200:-				
Lilian, Enköping	100:-				
Christer, Örebro	100:-				
Paul, Malmö	10000:-				
Maria, Jörlanda	2000:-				
J. B., Höllviksnäs	200:-				
Ingrid & Lennart, Trollhättan	100:-				
Mats, Wavre (Belgien)	5000:-				

Summa 02 09 16
1 799 953 kronor.